

17/08/17 THỨ NĂM TUẦN 19 TN

Mt 18,21-19,1

18:21 Bấy giờ, ông Phêrô đến gần Đức Giêsu mà hỏi rằng: "Thưa Thầy, nếu anh em con cứ xúc phạm đến con, thì con phải tha đến mấy lần? Có phải bảy lần không?"

18:22 Đức Giêsu đáp: "Thầy không bảo là đến bảy lần, nhưng là đến bảy mươi lần bảy".

18:23 Vì thế, Nước Trời cũng giống như chuyện một ông vua kia muốn đòi các đầy tớ của mình thanh toán sổ sách.

18:24 Khi nhà vua vừa bắt đầu, thì người ta dẫn đến một kẻ mắc nợ vua mười ngàn nén vàng.

18:25 Y không có gì để trả, nên tôn chủ ra lệnh bán y cùng tất cả vợ con tài sản mà trả nợ.

18:26 Bấy giờ, tên đầy tớ ấy sắp mình xuống bái lạy: "Thưa Ngài, xin rộng lòng hoãn lại cho tôi, tôi sẽ lo trả hết".

18:27 Tôn chủ của tên đầy tớ ấy liền chạnh lòng thương, cho y về và tha luôn món nợ.

18:28 Nhưng vừa ra đến ngoài, tên đầy tớ ấy gặp một người đồng bạn, mắc nợ y một trăm quan tiền. Y liền túm lấy, bóp cổ mà bảo: "Trả nợ cho tao!"

18:29 Bấy giờ người đồng bạn sắp mình xuống năn nỉ: "Thưa anh, xin rộng lòng hoãn lại cho tôi, tôi sẽ lo trả anh".

18:30 Nhưng y không chịu, cứ tống anh ta vào ngục cho đến khi trả xong nợ.

18:31 Thấy sự việc xảy ra như vậy, các đồng bạn của y buồn lắm, mới đi trình bày với tôn chủ đầu đuôi câu chuyện.

18:32 Bấy giờ tôn chủ cho đòi y đến và bảo: "Tên đầy tớ độc ác kia, ta đã tha hết số nợ ấy cho ngươi, vì ngươi đã van xin ta,

18:33 thì đến lượt ngươi, ngươi không phải thương xót đồng bạn, như chính ta đã thương xót ngươi sao?"

18:34 Rồi tôn chủ nổi cơn thịnh nộ, trao y cho lính hành hạ, cho đến ngày y trả hết nợ cho ông.

18:35 Ấy vậy, Cha của Thầy ở trên trời cũng sẽ đối xử với anh em như thế, nếu mỗi người trong anh em không hết lòng tha thứ cho anh em mình".

19:1 Khi Đức Giêsu giảng dạy những điều ấy xong, Người rời khỏi miền Galilê và đi đến miền Giuđê, bên kia sông Giođan.

THA THỨ

“...hết lòng tha thứ cho anh em mình.” (Mt 18,35)

Suy niệm: Ta dễ đồng cảm với con phần nộ của ông chủ đối với tên đầy tớ mắc nợ ông mười ngàn yến vàng, bởi vì trong khi y được tha bổng món nợ kèch xù đó, y lại không chịu tha cho người bạn mắc nợ y chỉ có một trăm quan tiền. Y lãnh hậu quả xứng đáng, là phải trả toàn bộ món nợ “*cho đến đồng xu cuối cùng.*” Chúa Giê-su thật tài tình khi diễn tả sự cách biệt lớn lao giữa hai món nợ. Cùng một lỗi so sánh đó, nhóm Các Giờ Kinh Phụng Vụ đã dịch kinh Lạy Cha như sau: “*Xin tha tội cho chúng con, như chúng con cũng tha cho kẻ có lỗi với chúng con.*” Quả thật, tội chúng ta xúc phạm đến Chúa thì nhiều và nặng nề hơn là lỗi anh em xúc phạm đến ta.

Mời Ban: Thật dễ hiểu nếu bạn đồng cảm với cơn giận của ông chủ. Thế nhưng, thật khó hiểu và khó chấp nhận, khi bạn, tựa như người đầy tớ kia, chỉ biết xin ơn tha tội (vốn rất nhiều) từ Chúa, mà không biết tha thứ cho anh em xúc phạm đến ta (vốn rất ít). Người ta thường nói “*Sự bất quá tam*” hay “*Quá tam ba bận*” (tha không quá ba lần). Còn Chúa dạy rằng “*Không phải tha bảy lần, mà là bảy mươi lần bảy.*” Phải chăng Chúa đòi hỏi bạn quá nhiều? Hay so với số lần bạn được Chúa tha thứ, thì con số đó hãy còn là quá ít?

Chia sẻ: Bạn có tin rằng cuộc sống sẽ tốt đẹp hơn nếu bạn biết tha thứ cho người khác không?

Sống Lời Chúa: Mau mắn và vui vẻ tha thứ cho kẻ xúc phạm mình.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, xin giúp con noi gương thánh Côn-bê và các thánh tử đạo Việt Nam, biết “cam lòng chịu chết mà không oán hận”, biết tha thứ khi anh em xúc phạm đến con, “vì chính khi thứ tha, là khi được tha thứ.” Amen.*